

2. (א) תושב גבר שמלאו לו 16 שנה חייב לקבל במשרד הרישום תעודת זהות, לשאתה עמו תמיד ולהציגה בפני קצין משטרה גבוה, ראש רשות מקומית, שוטר או חייל במילוי תפקידם כשידרש לכך על ידיהם.

(ב) אדם יצא ידי חובתו לפי תקנה זו, אם במקום תעודת זהות ישא עמו ויציג כאמור –

(1) כשהוא חבר ממשלה – תעודת חבר ממשלה;

(2) כשהוא חבר כנסת – תעודת חבר כנסת;

(3) כשהוא יוצא צבא כמשמעותו בחוק שירות בטחון, תש"ט–1949⁴ – תעודת חייל המכילה את תצלומו ושהוצאה לו בהתאם להוראות מחייבות בצבא-הגנה לישראל;

(4) כשהוא נמצא בישראל מכוח רשיון לשיבת ביקור כמשמעותו בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב–1952⁵ – רשיון כאמור וכן דרכון או תעודת מסע רשמית אחרת המכילה את תצלומו.

3. העובר על תקנה 2, דינו – קנס 500 לירות או מאסר 6 חדשים או שני הענשים כאחד. ענשים

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות-שעת-חירום (החזקת תעודת זהות והצגתה), תשט"ז" – תשס"ו.¹⁹⁵⁶

ישראל ב-יהודה
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

⁴ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 271.
⁵ ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בשובים), תשי"ז–1956

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בשובים), תשט"ז–1956¹ (להלן – התקנות), בתיקון המפורש בתוספת לחוק זה, מוארך בזה עד יום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957).

2. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ז בטבת תשי"ז (31 בדצמבר 1956). תחילה

* נתקבל בכנסת ביום כ"א בטבת תשי"ז (25 בדצמבר 1956); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 285, תשי"ז, עמ' 110.

¹ ק"ת 603, תשט"ו, עמ' 766; ס"ח 207, תשט"ו, עמ' 96.

תוספת

(סעיף 1)

1. בתקנה 3 לתקנות, במקום המלים "תקים באותו חוק עזר ועדת שמירה וועדת עררים" יבואו המלים "תקים באותו חוק עזר, לאזורה כולו או לכל חלק ממנו לחדוד כפי שתקבע בחוק העזר, ועדת שמירה או רשות שמירה וכן ועדת עררים".

תיקון תקנה 3

2. אחרי תקנה 3 לתקנות תבוא תקנה זו:

הוספת תקנה 3א

3א. מי שקיים חובת שמירה המוטלת עליו מכוח חוק עזר לפי תקנה 3 ונפגע תוך כדי קיום חובת השמירה ועקב קיומה, דינו כדין נפגע ספר כמשמעותו בחוק הגימלאות לנפגעי ספר, תשי"ז – 1956,² ודין הפגיעה כדין פגיעת ספר כמשמעותה בחוק האמור.

„תחולת חוק
הגימלאות
לנפגעי ספר

ישראל בריהודה
דוד בן-גוריון
שר הפנים
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

² ס"ח 213, תשי"ז, עמ' 22.

חוק הגנת הדייר (תיקון מס' 2), תשי"ז–1956 *

1. בסעיף 6 לחוק הגנת הדייר, תשי"ד–1954¹ (להלן – החוק), בסעיף קטן (א), במקום המלים "בתוספת ששיעוריה ייקבעו" יבואו המלים "בתוספת שלא תעלה על השיעורים שייקבעו".

תיקון סעיף 6

2. בסעיף 15 לחוק, בסעיף קטן (ב), תיווסף פסקה זו:
" (4) חל בדירה הנדונה שינוי בנתונים העלולים להשפיע על גובה דמי השכירות, ובלבד שבקשה לפי פסקה זו לא תוגש יותר מאחת לשנים עשר חודש."

תיקון סעיף 15

3. במקום סעיף 16 לחוק יבוא סעיף זה:

16. (א) דירה כאמור בסעיף 4, שבנייתה הושלמה ביום הקובע או לפניו ונתעלמו דמי השכירות שהשתלמו בעדה אותו יום, או שלא היתה מושכרת אותו יום, רואים את דמי השכירות שהשתלמו אותו יום בעד דירה דומה לה באותה סביבה כדמי השכירות שהשתלמו אותו יום בעדה.

„חוקות

החלפת
סעיף 16

(ב) דירה כאמור בסעיף 5, שנתעלמו דמי השכירות שנפסקו לה, או שבנייתה הושלמה לאחר היום הקובע ולא נפסקו לה דמי שכירות, רואים את דמי השכירות שהשתלמו בעד דירה דומה לנדונה באותה סביבה סמוך ליום שנפסקו דמי השכירות לדירה הנדונה, או סמוך ליום שבו הושכרה לראשונה הדירה הנדונה, הכל לפי הענין, כדמי השכירות שהשתלמו אותה שעה בעד הדירה הנדונה.

* נתקבל בכנסת ביום כ"א בטבת תשי"ז (25 בדצמבר 1956); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 262, חשט"ו, עמ' 88.
¹ ס"ח 151, תשי"ד, עמ' 92.